

N á v r h u s n e s e n í

Senátu Parlamentu České republiky

Senát Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací

Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Korejskou republikou, podepsané v Praze dne 14. prosince 2007.

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

Ze zemí dálného východu je Korea vedle Japonska jedním ze států, ze kterých do ČR plynou významné zahraniční investice, a lze očekávat, že ekonomické vazby mezi oběma zeměmi budou v budoucnosti ještě intenzivnější. To s sebou samozřejmě nese i růst migrace pracovních sil mezi ČR a Koreou. Provázanost Koreje s Evropou i na úseku sociálním dosvědčuje fakt, že má sjednány smlouvy o sociálním zabezpečení s řadou států zejména EU - 15.

Sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Korejskou republikou (dále jen „Smlouva“) předpokládá usnesení vlády č. 550 ze dne 10. května 2006, které místopředsedovi vlády a ministru práce a sociálních věcí ukládá zahájit jednání s představiteli Korejské republiky směřující k jejímu sjednání. Tento úkol se odráží rovněž v bodě 7.10. Investiční smlouvy uzavřené mezi ČR a firmou Hyundai, kde se ČR zavazuje spolupracovat s firmou Hyundai tak, aby mohla být Smlouva uzavřena.

Migrace osob mezi ČR a Koreou byla v minulosti minimální, a proto v důsledku sjednání Smlouvy získá nárok na důchod velmi malý počet osob (v řádu desítek osob). Význam Smlouvy lze proto spatřovat zejména v tom, že jednoznačně a způsobem obvyklým v praxi mezinárodní koordinace sociálního zabezpečení stanoví u pracovníků migrujících mezi Koreou a ČR pravidla pro příslušnost k sociálnímu pojištění, tedy pro vyloučení dvojích odvodů, přesným vymezením, kteří pracovníci mají být sociálně pojištěni v Koreji a kteří v ČR. Tato pravidla jsou s ohledem na investici, kterou bude v ČR realizovat firma Hyundai, která bude do ČR vysílat dlouhodobě své zástupce, velmi důležitá.

Obsah Smlouvy

Stejně jako všechny podobné dokumenty v sociální oblasti sjednané či připravované ke sjednání se vzdálenějšími/zámořskými státy (Kanada, Quebec, Chile, USA), zahrnuje Smlouva v rozsahu upravovaných dávek pouze oblast důchodů. Avšak přes toto omezení je Smlouva standardním dokumentem, který plně respektuje základní mezinárodně uznávané principy (obsažené v mnohostranných konvencích i předpisech EU) o

- rovnosti nakládání s občany, resp. osobami, na které se Smlouva vztahuje,
- příslušnosti k pojištění ve státě zaměstnání s přesně vymezenými výjimkami,

- sčítání dob pojištění získaných podle předpisů obou států pro nárok na důchod,
- exportu dávek, tj. o jejich výplatě do ciziny po vstupu Smlouvy v platnost.

Stejně jako jsou uvedené principy uplatňovány v základních dokumentech mezi vyspělými státy (vedle dvoustranných smluv jsou to Nařízení EHS 1408/71, Úmluva Rady Evropy č. 78, Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 157), tak jsou obsahově i formálně promítnuty i v česko-korejské Smlouvě. V souladu s mezinárodními zvyklostmi je Smlouva členěna do pěti částí.

Část I - Všeobecná ustanovení

Článek 1 - obsahuje definice výrazů používaných pro účely této Smlouvy.

„Příslušným úřadem“ je na české straně Ministerstvo práce a sociálních věcí, do jehož působnosti spadá oblast upravovaná touto Smlouvou, zatímco její provádění bude (jakožto „instituce“) zajišťovat Česká správa sociálního zabezpečení.

Článek 2 – vymezuje věcný rozsah Smlouvy.

Z dávek je smluvně upravena pouze oblast důchodů a, což je důležité, také pojistná povinnost. Na české straně se tedy Smlouva vztahuje na zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. a na zákon č. 589/1992 Sb. o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Toto výslovné uvedení ve Smlouvě má za cíl vyloučit jakékoli pochybnosti o tom, že osoba, na kterou se ve smyslu části II Smlouvy vztahují české právní předpisy, bude odvádět příspěvky nejen na důchodové pojištění (z něhož jsou poskytovány dávky upravené Smlouvou), ale i na nemocenské pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, které jsou upraveny v posléze uvedeném zákoně.

Důležité ustanovení odstavce 2 zajišťuje aplikaci Smlouvy i na nové právní předpisy přijaté k úpravě předmětu Smlouvy (v některých případech pak za určitých podmínek). Stát se tak nemůže změnou vnitrostátních zákonů zprostit svých povinností založených Smlouvou.

Článek 3 – určuje, na které osoby se Smlouva vztahuje.

Přijatá úprava sleduje současné trendy, které neomezují výhody plynoucí ze Smlouvy pouze pro občany smluvních států, ale kryjí všechny pojištěnce.

Článek 4 – zakládá povinnost stejného nakládání s osobami krytými Smlouvou.

V uvedeném ustanovení je vyjádřen jeden ze čtyř základních principů koordinace – rovnost nakládání.

Článek 5 – vývoz/export dávek, výplata dávek do ciziny, vyloučení podmínky bydliště.

Vyjadřuje další ze základních koordinačních principů zakládající rovnost území při poskytování dávek, který vylučuje omezení jejich výplaty na osoby bydlící na vlastním území. Odstavec 2 tohoto článku stanoví výplatu dávek mimo území smluvních států za stejných podmínek jako vlastním občanům.

Článek 6 – stejné posuzování skutečností.

Zcela nové ustanovení ve dvoustranné Smlouvě vychází ze vzoru EU a článku o "asimilaci faktů" obsaženém v novém Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 883/04. Skutečnosti mající vliv pro nárok na dávky budou mít stejný význam bez ohledu na to, na území kterého státu k nim došlo. Z praxe je však známo, že v některých výjimečných případech by toto striktní posuzování mohlo vést k neodůvodněnému postižení osob. (Například by bylo problematické neposkytnout starobní důchod do Koreje jen z důvodu, že poživatel si tam nesjednal pracovní poměr na dobu určitou.) Možnost zabránit takovým důsledkům je obsažena v čl. 14 odst. 2 Smlouvy.

Část II – Ustanovení o pojištění

Tato část Smlouvy vymezuje, právním předpisům o sociálním zabezpečení, kterého státu budou osoby kryté Smlouvou podléhat a odvádět pojistné. V zásadě to budou právní předpisy státu, v němž je vykonávána výdělečná činnost (článek 7) s odchylkami (články 8 – 9). Přesným vymezením aplikace jediného konkrétního zákonodárství v daném časovém období sledují všechny smlouvy o sociálním zabezpečení, tj. i tato s Koreou, cíl vyloučit případné dvojí pojištění z téže činnosti, což je další ze 4 základních principů koordinace. Článek 10 obsahuje též standardní ustanovení o možnosti stanovit odchylku z předchozích ustanovení o příslušnosti k právním předpisům za podmínky, že daná osoba nebude vyloučena ze systému sociálního zabezpečení v obou smluvních státech.

Část III - Ustanovení o dávkách

Ve dvou člancích této části je podrobně stanoven postup pro výpočet důchodů, a to shodně pro oba státy – ČR i Koreu. S ohledem na to, že důchodové systémy obou států mají své zvláštnosti, obsahuje tato část i specifická ustanovení jednak pro Koreu a jednak pro ČR.

Článek 11 – stanoví postup pro sčítání dob pojištění.

V případech, kdy doba pojištění získaná v jednotlivých smluvních státech podle jejich právních předpisů nedosahuje minimální požadované doby ke vzniku nároku na důchod, vezmou se pro posouzení splnění této podmínky v úvahu doby získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 12 – obsahuje obvyklý postup výpočtu důchodové dávky používaný v bilaterálních vztazích ČR s jinými státy, který přitom platí i mezi státy EU.

Odstavec 1 stanoví, že při dostatečné době pojištění (25, resp. 15 let) se důchod určí se zřetelem k těmto dobám (písm. a). Současně se avšak (podle písm. b) provede i výpočet "dílčího" důchodu ve smyslu následujícího odstavce. Důvodem posléze uvedeného postupu je skutečnost, že v některých případech může být takto vypočtený důchod vyšší a je smyslem Smlouvy vyloučit případy, kdy migrace a zaměstnání osoby ve smluvních státech by mohly vést ke krácení důchodových nároků oproti osobám zaměstnaným pouze v jednom z nich. Povinnost přiznat vyšší z takto vypočtených důchodů je pak obsažena v odstavci 3 a je svým způsobem obdobou článku 11 odst. 4 na korejské straně.

V odstavci 2 je stanoven vlastní postup pro výpočet "dílčího" důchodu se zřetelem k dobám pojištění získaným ve druhém státě. (Pouze tento postup se vždy použije v případech nedostatečné doby pojištění pro nárok na samotný český důchod). Způsob výpočtu vychází ze stanovení teoretické dávky náležející za všechny doby pojištění v ČR i Koreji (písm. a), která je následně dělena podle poměru českých dob pojištění k celkovým dobám (písm. b). Přestože mezinárodní praxe zaznamenává různé způsoby výpočtu "dílčích" důchodů, i u této Smlouvy se smluvní strany přiklonily k úpravě používané v EU.

Článek 13 – obsahuje ustanovení specifická pro Koreu.

Týká se přiznávání dávek v invaliditě a dávek pozůstalých podle korejských předpisů a refundace odvedeného pojistného. V obou případech je cílem zajistit rovnost zacházení s českými občany.

Článek 14 obsahuje ustanovení specifická pro Českou republiku.

Prvý odstavec představuje výjimku ze základního principu o vývozu (čl. 5) v případě specifické dávky, pro jejíž přiznání není třeba odvést žádné příspěvky, přesto však je dosud poskytována v rámci důchodového pojištění. Nárok na tuto dávku podmínila česká strana trvalým pobytem na území státu a vyloučila byť i jen teoretickou možnost, kdy nárok na tuto dávku by v rámci rovnosti území mohli uplatňovat tzv. „invalidé z mládí“ z Koreje, kteří s českým systémem neměli nikdy nic společného. Smyslem druhého odstavce je možnost zmírnit negativní důsledky toho, pokud by určité skutečnosti vedoucí k omezení nároků na dávky a stanovené se zřetelem k českému prostředí měly být posuzovány se stejnými důsledky i v případě, pokud by k nim došlo v Koreji (blíže k tomu je uvedeno u článku 6).

Část IV - Různá ustanovení

Tato část Smlouvy obsahuje standardní závazky přijímané více méně za účelem usnadnění provádění Smlouvy či konkretizace zásad v ní obsažených.

Článek 15 – předvídá v rámci spolupráce příslušných úřadů sjednání správního ujednání, jež je standardním doprovodným dokumentem tohoto typu smluv.

Článek 16 – vyjadřuje zásadu poskytovat si vzájemně bezplatnou pomoc s výhradou případů, které budou dohodnuty ve správním ujednání.

Ochrana vyměňovaných údajů je obsažena v článku 17, osvobození od poplatků, legalizace a ověřování v článku 18 a možnost přímé komunikace v národních jazycích, resp. v angličtině, v článku 19.

Článek 20 - obsahuje zásady, za jakých okolností se žádost o dávku podaná v jednom státě automaticky považuje i za žádost o dávku z druhého státu (není třeba žádat samostatně), článek 21 ustanovení o opravných prostředcích (i v tomto případě je možno podat odvolání v kterémkoli státě) a článek 22 pravidla o předávání žádostí mezi

institucemi obou států a lhůtách (podání učiněné ve lhůtě, avšak u nesprávné instituce, je přesto považované za předložené včas).

Článek 23 – dává možnost provádět platby v národní, nebo jiné volně směnitelné měně (do Koreje se budou platby realizovat v USD, příp. v Eurech) a článek 24 ukládá příslušným úřadům (MPSV s partnerem v Koreji) řešit spory týkající se výkladu nebo provádění Smlouvy.

Některá ustanovení obsažená v této části Smlouvy se z pohledu české strany zdají nadbytečná. S odkazem na právní prostředí si však korejská strana vymínila jejich formální zapracování do textu, a protože nemají vliv na věcný obsah, byla přijata.

Část V – Přejídná a závěrečná ustanovení

Článek 25 přejídná ustanovení – vylučuje zpětné platby před vstupem Smlouvy v platnost (odstavec 1) a stanoví povinnost respektovat dříve získané doby pojištění a nastalé pojistné případy (odstavec 2). Kolizi mezi dříve vydanými rozhodnutími a novými nároky řeší odstavec 3 s tím, že přepočty již přiznaných dávek je možno provést na žádost (odstavec 4). Konečně odstavec 5 určuje počítání začátku zaměstnání u osob vyslaných ve smyslu článku 8 z jednoho státu do druhého, a to od vstupu Smlouvy v platnost, což je i datum, které je rozhodné pro běh lhůt k uplatňování nároků ve smyslu článku 26.

Rovněž závěrečná ustanovení obsahují standardní úpravu pro tuto kategorii mezinárodních dokumentů: článek 27 - o vstupu Smlouvy v platnost, článek 28 - o době, na níž se sjednává, o možnostech změn a o eventuálním vypovězení při zachování nároků získaných za její existence, spolu se závěrečnými formalitami a podpisovou klausulí.

Finanční dopady

S ohledem na to, že Smlouva založí důchodové nároky prakticky pouze těm osobám, jejichž doba pojištění v ČR dosáhla alespoň jednoho roku, ale je kratší než 15 let (nevznikne jim proto nárok na důchod na základě samotných českých zákonů), kterých je z důvodu minimální migrace velmi malý počet, bude mít její sjednání

ve srovnání s celkovým objemem prostředků určených na důchody v ČR minimální finanční dopady.

Podle dostupných údajů Ministerstva práce a sociálních věcí v současné době má v ČR udělen trvalý pobyt 38 občanů Koreje (údaj k červnu 2006), pokud jde o dlouhodobé pobyty - 115 občanů Koreje má v ČR uděleno povolení k zaměstnání, 7 občanů Koreje má uděleno živnostenské oprávnění. S ohledem na výše uvedené statistické údaje lze předpokládat, že v důsledku Smlouvy získá nárok na důchod minimální počet osob, pravděpodobně v řádu jednotlivců. Vyjdeme-li z toho, že každá z uvedených osob získala v České republice průměrně 7 let pojištění, pak by průměrný roční český dílčí důchod jedné osoby činil cca 16.400 Kč (195Kč x 7 let poj. x 12měsíců)¹. V případě, že by nárok na důchod získali všichni z výše uvedených – tedy celkem 160 osob - činily by roční náklady maximálně 2.624 tis. Kč. S ohledem na to, že osoby migrující mezi ČR a Koreou, budou důchodového věku dosahovat postupně, budou náklady po vstupu Smlouvy v platnost narůstat postupně od nuly s tím, že by neměly překročit uvedené maximum. Prostředky na provádění Smlouvy budou čerpány z kapitoly MPSV.

Předkládaný dokument je smlouva prezidentského charakteru, jež je před ratifikací předkládána k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu ČR podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy ČR, protože upravuje práva a povinnosti osob a týká se věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu. Po obsahové i formální stránce odpovídá Smlouva s Koreou mezinárodně uznávaným požadavkům na koordinaci sociálního zabezpečení v oblasti důchodů. Plně respektuje principy koordinace systémů sociálního zabezpečení platné v Evropské unii, konkrétně Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o aplikaci soustav sociálního zabezpečení na osoby zaměstnané, samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví postup provádění Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 (resp. Nařízení EP a Rady ES č.883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, které v budoucnu Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 nahradí).

Sjednání Smlouvy nevyžaduje změny v českém právním řádu. Její provádění bude zajišťováno v rámci působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí na základě

¹ Průměrný český důchod činil ke konci roku 2006 8.200 Kč při průměrné délce získaných dob pojištění 42 let. Tzn. na 1 rok pojištění připadá částka 195 Kč/měsíčně (zdroj MPSV).

platných právních předpisů se zřetelem k ustanovení Smlouvy (budou se používat české právní předpisy a v případech, kdy Smlouva obsahuje specifickou úpravu – např. o sčítání dob pojištění, o příslušnosti k pojištění aj. – budou aplikována příslušná ustanovení Smlouvy).

Vláda České republiky se sjednáním smlouvy vyslovila souhlas svým usnesením ze dne 29. srpna 2007 č. 1004.

V Praze dne 2008

Ing. Mirek Topolánek, v.r.
předseda vlády

SMLOUVA

O

SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

KOREJSKOU REPUBLIKOU

Česká republika a Korejská republika (dále jen „smluvní státy“),
vedeny přáním upravit vztahy mezi oběma státy na poli sociálního zabezpečení,
se dohodly takto:

ČÁST I **Všeobecná ustanovení**

Článek 1 **Definice**

1. Pro účely této smlouvy:
 - a) "*občan*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, občana České republiky a,
pokud jde o Korejskou republiku, občana Korejské republiky tak, jak je definován
v zákoně o státní příslušnosti, v platném znění;
 - b) "*právní předpisy*" znamená zákony a předpisy uvedené v článku 2 této smlouvy;
 - c) "*příslušný úřad*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, Ministerstvo práce a sociálních věcí a,
pokud jde o Korejskou republiku, ministra zdravotnictví a sociální péče;
 - d) "*instituce*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, Českou správu sociálního zabezpečení a,
pokud jde o Korejskou republiku, Národní penzijní službu;
 - e) "*doba pojištění*" znamená veškerou dobu, za kterou byly podle právních předpisů
smluvního státu zaplacený příspěvky a jakoukoli další dobu považovanou podle
těchto právních předpisů za rovnocennou době placení příspěvků;
 - f) "*dávky*" znamená všechny peněžité dávky poskytované podle právních předpisů
uvedených v článku 2 této smlouvy.

2. Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním
státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje na tyto právní předpisy:

a) pokud jde o Korejskou republiku,

- (i) Zákon o národních důchodech,
- (ii) Pouze ve vztahu k části II
 - Zákon o pojištění zaměstnanosti,
 - Zákon o výběru příspěvků na pojištění zaměstnanosti a na pojištění náhrad při pracovních úrazech (s výjimkou ustanovení o příspěvcích na pojištění náhrad při pracovních úrazech);

b) pokud jde o Českou republiku,

- (i) Zákon o důchodovém pojištění a předpisy související,
- (ii) Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

2. Tato smlouva se vztahuje také na budoucí právní předpisy měnící, doplňující, konsolidující či nahrazující právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Na právní předpisy rozšiřující stávající právní předpisy smluvního státu o nové kategorie poživatelů dávek se tato smlouva vztahuje, jestliže příslušný úřad tohoto smluvního státu neoznámí písemně do tří měsíců od data vyhlášení takových právních předpisů příslušnému úřadu druhého smluvního státu, že takové rozšíření nezamýšlí.

Článek 3

Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na každou osobu, která podléhá nebo podléhala právním předpisům některého smluvního státu a na rodinné příslušníky a pozůstalé po takové osobě ve smyslu platných právních předpisů smluvního státu.

Článek 4

Rovnost nakládání

Nestanoví-li tato smlouva jinak, budou osoby uvedené v článku 3 postaveny při používání právních předpisů každého smluvního státu naroveň jeho vlastním občanům.

Článek 5

Export dávek

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být dávky získané podle právních předpisů smluvních států kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty pouze z důvodu, že příjemce pobývá nebo bydlí na území druhého smluvního státu a dávky budou na území druhého smluvního státu vypláceny.
2. Občanům druhého smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států, budou dávky podle právních předpisů smluvního státu poskytovány za stejných podmínek jako občanům prvního smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států.

Článek 6

Stejně posuzování skutečností

Skutečnosti mající vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávek, které nastaly na území jednoho smluvního státu, budou zohledněny tak, jako by k nim došlo na území druhého smluvního státu.

ČÁST II

Určení příslušných právních předpisů

Článek 7

Všeobecné pravidlo

1. Není-li v této části stanoveno jinak, osoba zaměstnaná na území jednoho smluvního státu podléhá, pokud jde o toto zaměstnání, pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.
2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro samostatně výdělečně činnou osobu.

Článek 8

Vyslaní pracovníci

1. Osoba ve službách zaměstnavatele se sídlem na území jednoho smluvního státu, která je vyslána tímto zaměstnavatelem na území druhého smluvního státu, aby tam pro něho vykonávala práci, nadále povinně podléhá, pokud jde o tuto práci, po dobu prvních šedesáti měsíců právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by byla stále zaměstnána na území prvního smluvního státu. Pro účely aplikace tohoto článku se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele.

2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro samostatně výdělečně činnou osobu, která běžně provozuje své samostatně výdělečné aktivity na území jednoho smluvního státu, jestliže tato osoba přechodně provozuje samostatně výdělečné aktivity na území druhého smluvního státu.

Článek 9

Personál diplomatických misí a státní úředníci

1. Nic v této smlouvě nemá vliv na ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961, ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

2. Státní úředníci a osoby podle právních předpisů smluvního státu za takové považované, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku a kteří jsou vysláni pracovat na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům pouze prvního smluvního státu.

Článek 10

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné mohou příslušné úřady nebo instituce obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z ustanovení této části ve vztahu k jednotlivým osobám nebo kategoriím osob za předpokladu, že daná osoba bude podléhat právním předpisům smluvního státu.

ČÁST III

Poskytování dávek

Článek 11

Sčítání dob pojištění

1. Jestliže byly získány doby pojištění podle právních předpisů obou smluvních států, instituce každého smluvního státu přihlédnou v případě potřeby při stanovení nároku na dávky podle platných právních předpisů k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že se tyto doby pojištění nepřekrývají s dobami započitatelnými podle jeho právních předpisů.

2. Pokud osoba nezíská nárok na dávku na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů smluvních států, sečtených ve smyslu předchozího odstavce tohoto článku, nárok osoby na dávku se stanoví sečtením těchto dob a dob pojištění získaných podle právních předpisů třetího státu, s nímž jsou oba smluvní státy vázány mezinárodním právním předpisem o sociálním zabezpečení obsahujícím ustanovení o sčítání dob.

Článek 12

Výpočet dávek

1. Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví instituce prvního smluvního státu dávku:

- a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů a
- b) podle pravidel stanovených v odstavci 2 s výjimkou toho, kdy výsledek takového výpočtu je stejný, nebo nižší než výsledná částka stanovená podle písmene a).

2. Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, pak instituce prvního smluvního státu vezme v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu a:

- a) stanoví teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle jeho právních předpisů a
- b) poté - na základě teoretické výše vypočtené podle písmene a), stanoví výši dávky určené k výplatě podle poměru délky dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů k celkové době pojištění.

Pro stanovení výpočtového základu pro dávku vezme instituce v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Instituce České republiky bude tento příjem – indexovaný a zprůměrovaný podle právních předpisů České republiky – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3. Dotyčná osoba bude mít nárok na vyšší částku vypočtenou podle odstavců 1 a 2.

Článek 13

Zvláštní ustanovení týkající se Korejské republiky

1. Pro získání dávky v invaliditě nebo pozůstalých požadavek právních předpisů Korejské republiky, že osoba byla v době vzniku pojistné události pojištěna, se považuje za splněný, pokud osoba během období, kdy vznikla pojistná událost podle právních předpisů Korejské republiky, byla pojištěna pro dávky podle právních předpisů České republiky.

2. Jednorázové vrácení příspěvků bude poskytnuto občanům České republiky za stejných podmínek, za jakých je poskytováno občanům Korejské republiky. Avšak

občanům třetích států bude jednorázové vrácení příspěvků poskytnuto v souladu s právními předpisy Korejské republiky.

Článek 14 **Zvláštní ustanovení týkající se České republiky**

1. Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osoby, jejíž invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a která nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.
2. Příslušný český úřad může omezit použití ustanovení článku 6 ve prospěch určitých kategorií osob.

ČÁST IV **Různá ustanovení**

Článek 15 **Správní ujednání**

1. Příslušné úřady smluvních států sjednají správní ujednání obsahující nezbytná opatření pro provádění této smlouvy.
2. Ve správním ujednání budou určena styčná místa každého smluvního státu.

Článek 16 **Výměna informací a vzájemná pomoc**

1. Příslušné úřady a instituce smluvních států, v rámci svých kompetencí:
 - a) v rozsahu povoleném jejich příslušnými právními předpisy si vzájemně sdělují veškeré informace nezbytné pro provádění této smlouvy;
 - b) pomáhají si navzájem při stanovení nároku na dávku nebo na její výplatu na základě této smlouvy nebo právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje; a
 - c) vzájemně si sdělují v nejkratší možné době informace o jimi přijatých opatřeních pro provádění této smlouvy a o všech změnách v příslušných právních předpisech, které mohou mít vliv na provádění této smlouvy.
2. Pomoc uvedená v odstavci 1 písm. b) tohoto článku se poskytuje bezplatně kromě výjimek dohodnutých příslušnými úřady smluvních států ve správním ujednání sjednaném podle článku 15 odstavce 1.

Článek 17

Důvěrnost vyměňovaných informací

Informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto smlouvou druhým smluvním státem, se používají výhradně pro účely provádění této smlouvy. Aniž by byla dotčena platnost předchozí věty, jsou tyto informace obdržené smluvním státem spravovány podle vnitrostátních zákonů a předpisů o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 18

Osvobození od poplatků a ověřování dokumentů

1. Pokud se v právních předpisech smluvního státu stanoví, že jakýkoli dokument, který se předkládá příslušnému úřadu nebo instituci uvedeného smluvního státu, je zcela nebo částečně osvobozen od poplatků nebo výloh, včetně konzulárních a správních poplatků, pak se toto osvobození také vztahuje na obdobné dokumenty, které se předkládají příslušnému úřadu nebo instituci druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.

2. Dokumenty a potvrzení předkládané pro účely provádění této smlouvy jsou vyňaty z požadavků na ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

3. Kopie dokumentů ověřené jako pravé a přesné kopie institucí jednoho smluvního státu přijímá instituce druhého smluvního státu jako pravé a přesné kopie bez dalšího ověřování.

Článek 19

Používání jednacích jazyků

1. Příslušný úřad nebo instituce smluvního státu nesmějí odmítnout žádost nebo dokument pouze z důvodu, že jsou v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

2. Příslušné úřady a instituce smluvních států mohou spolu navzájem komunikovat přímo stejně jako se všemi osobami bez ohledu na jejich bydliště, kdykoli je to nezbytné pro provádění této smlouvy a právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje. Písemný styk je možný v úředním jazyce kteréhokoli smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

Článek 20

Žádosti o dávky

1. Písemná žádost o dávky podaná instituci jednoho smluvního státu se považuje za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, jestliže žadatel:

a) požaduje, aby jeho žádost byla považována za žádost podle právních předpisů druhého smluvního státu, nebo

b) poskytuje informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.

2. Žadatel může požádat, aby jeho žádost nebyla považována za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně aby byla ve druhém smluvním státě účinná od jiného data, za podmínek a v souladu s právními předpisy druhého smluvního státu.

3. Ustanovení části III se vztahují pouze na dávky, o něž bylo požádáno v den, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, nebo po tomto dni.

Článek 21

Opravné prostředky

Písemné opravné prostředky proti rozhodnutí, které učinila instituce jednoho smluvního státu, je možné účinně podat u instituce kteréhokoli smluvního státu. O opravném prostředku se rozhoduje podle postupu a právních předpisů smluvního státu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Článek 22

Předávání žádostí, oznámení a písemných opravných prostředků

1. Ve všech případech, na něž se vztahují ustanovení článků 20 a 21 této smlouvy, instituce, jíž byly žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky předloženy, uvede na dokumentech datum přijetí a postoupí je bez prodlení styčnému orgánu druhého smluvního státu.

2. Veškeré žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky, které musejí být podle právních předpisů jednoho smluvního státu předloženy v předepsané lhůtě u instituce tohoto smluvního státu, avšak namísto toho byly v téže lhůtě předloženy instituci druhého smluvního státu, se považují za předložené včas.

Článek 23

Výplata dávek

1. Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

2. V případě, že smluvní stát zavede devizové kontroly nebo jiná opatření směřující k omezení plateb, úhrad nebo převodu kapitálu nebo finančních prostředků osobám nacházejícím se mimo tento smluvní stát, tento neprodleně učiní vhodná opatření k zajištění převodu částek, které mají být vyplaceny podle této smlouvy.

Článek 24

Řešení sporů

1. Rozdíllosti a spory, které mohou vzniknout při provádění této smlouvy, budou řešeny v dohodě příslušných úřadů smluvních států.
2. Nebude-li možno dosáhnout dohody podle předchozího odstavce, bude spor řešen jednáním smluvních států.

ČÁST V

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 25

Přechodná ustanovení

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávku za dobu před jejím vstupem v platnost.
2. S výhradou odstavce 1 tohoto článku se při rozhodování o nároku na dávku podle této smlouvy berou v úvahu doby pojištění získané před vstupem této smlouvy v platnost a jiné události, které nastaly před tímto datem.
3. Rozhodnutí týkající se nároku na dávky, která byla učiněna před vstupem této smlouvy v platnost, nemají vliv na nároky vzniklé na jejím základě.
4. Dávky stanovené před vstupem této smlouvy v platnost mohou být na žádost nově stanoveny, pokud změna v těchto dávkách vyplýne pouze z ustanovení této smlouvy.
5. Při používání článku 8 této smlouvy v případě osob, které byly vyslány do smluvního státu přede dnem vstupu této smlouvy v platnost, se má za to, že doba zaměstnání uvedená v tomto článku začala běžet ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 26

Lhůty

Pro nároky, které byly uplatněny na základě dřívějších událostí podle článku 25, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvního státu, plynout nejdříve ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 27

Ratifikace a vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci.
2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní státy vzájemně písemně oznámí, že byly splněny všechny nezbytné zákonné a ústavní podmínky pro vstup této smlouvy v platnost.

Článek 28

Platnost smlouvy a její ukončení

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Tato smlouva může být vypovězena každým smluvním státem doručením písemného oznámení o její výpovědi druhému smluvnímu státu. V případě výpovědi zůstane smlouva v platnosti až do doby uplynutí kalendářního roku následujícího po roce, v němž bylo písemné oznámení o výpovědi jednoho smluvního státu doručeno druhému smluvnímu státu.
3. Bude-li tato smlouva vypovězena, práva týkající se nároku na dávky nebo výplaty dávek nabytá podle této smlouvy zůstanou zachována. Smluvní státy přijmou opatření o nárocích v průběhu jejich nabývání.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v *Praze* dne *14. prosince* 2007 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, korejském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická.

V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za Českou republiku

Petr Nečas, v.r.

Za Korejskou republiku

Cho Seong-yong, v.r.

AGREEMENT
ON
SOCIAL SECURITY
BETWEEN
THE CZECH REPUBLIC
AND
THE REPUBLIC OF KOREA

The Czech Republic and the Republic of Korea (hereinafter referred to as "the Contracting States"),

Being desirous of regulating the relationship between their two states in the field of social security,

Have agreed as follows:

PART I
General Provisions

Article 1
Definitions

1. For the purposes of this Agreement:
 - (a) "*national*" means,
as regards the Czech Republic, a national of the Czech Republic, and
as regards the Republic of Korea, a national of the Republic of Korea as defined
in the Nationality Law, as amended;
 - (b) "*legislation*" means the laws and regulations specified in Article 2 of this
Agreement;
 - (c) "*competent authority*" means,
as regards the Czech Republic, the Ministry of Labour and Social Affairs, and
as regards the Republic of Korea, the Minister of Health and Welfare;
 - (d) "*agency*" means,
as regards the Czech Republic, the Czech Social Security Administration, and
as regards the Republic of Korea, the National Pension Service;
 - (e) "*period of coverage*" means any period of contributions that has been completed
under the legislation of a Contracting State, and any other period recognized
as equivalent to a period of contribution under that legislation;
 - (f) "*benefit*" means any benefit in cash provided for in the legislation specified
in Article 2 of this Agreement.
2. Any term not defined in this Article shall have the meaning assigned to it in the
applicable legislation of the respective Contracting State.

Article 2

Material Scope

1. This Agreement shall apply to the following legislation:

(a) as regards the Republic of Korea,

- (i) the National Pension Act;
- (ii) with regard to Part II only,
 - the Employment Insurance Act;
 - the Act on the Collection of Premiums for Employment Insurance and for Industrial Accident Compensation Insurance (excluding provisions on Premiums for Industrial Accident Compensation Insurance);

(b) as regards the Czech Republic,

- (i) the Pension Insurance Act and related acts;
- (ii) the Social Security Contributions and State Employment Policy Premium Act.

2. This Agreement shall also apply to future legislation which amends, supplements, consolidates or supersedes the legislation specified in paragraph 1 of this Article.

3. This Agreement shall apply to future legislation which extends the existing legislation of one Contracting State to new categories of beneficiaries, unless the competent authority of that Contracting State notifies in writing the competent authority of the other Contracting State, within three months from the date of the publication of such legislation, that no such extension to the Agreement is intended.

Article 3

Personal Scope

This Agreement shall apply to any person who is or who has been subject to the legislation of either Contracting State and to the dependants and survivors of such a person within the meaning of the applicable legislation of either Contracting State.

Article 4
Equal Treatment

Unless otherwise provided in this Agreement, in applying the legislation of a Contracting State, the persons specified in Article 3 shall receive equal treatment with nationals of that Contracting State.

Article 5
Export of Benefits

1. Unless otherwise provided in this Agreement, a benefit acquired under the legislation of one Contracting State shall not be subject to any reduction, modification, suspension, withdrawal or confiscation only by reason of the fact that the recipient resides or stays in the territory of the other Contracting State, and the benefit shall be paid in the territory of that other Contracting State.

2. Benefits under the legislation of one Contracting State shall be granted to nationals of the other Contracting State who reside outside the territories of the Contracting States under the same conditions as they are granted to nationals of the first Contracting State who reside outside the territories of the Contracting States.

Article 6
Assimilation of Facts

Events that have legal effect on entitlement to, reduction, suspension or amount of benefits, and which occurred in the territory of one Contracting State, shall be taken into account as if they had taken place in the territory of the other Contracting State.

Part II
Provisions on Coverage

Article 7
General Provisions

1. Except as otherwise provided in this Part, an employed person who works in the territory of a Contracting State shall, with respect to that work, be subject only to the legislation of that Contracting State.

2. Paragraph 1 of this Article shall apply analogously to a self-employed person.

Article 8

Detached Workers

1. Where a person in the service of an employer having a registered office in the territory of one Contracting State is sent by that employer to work on that employer's behalf in the territory of the other Contracting State, only the legislation on compulsory coverage of the first Contracting State shall continue to apply with regard to that employment during the first sixty calendar months as though the employee were still employed in the territory of the first Contracting State. For the purpose of applying this Article, an employer and an affiliated or subsidiary company of the employer, as defined under the national legislation of the Contracting State from which the person was sent, shall be considered as one and the same.

2. Paragraph 1 of this Article shall apply analogously to a self-employed person who ordinarily exercises self-employed activities in the territory of one Contracting State when that person exercises temporarily self-employed activities in the other Contracting State.

Article 9

Members of Diplomatic Missions and Civil Servants

1. Nothing in this Agreement shall affect the provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of April 18, 1961, or of the Vienna Convention on Consular Relations of April 24, 1963.

2. Civil servants or persons treated as such according to the legislation of one Contracting State to whom paragraph 1 of this Article does not apply and who are sent to work in the territory of the other Contracting State are subject only to the legislation of the first Contracting State.

Article 10

Exceptions

At the joint request of an employee and his employer or a self-employed person, the competent authorities or the agencies of the two Contracting States may agree to grant an exception to the provisions of this Part with respect to individual persons or categories of persons, provided that any affected person shall be subject to the legislation of one Contracting State.

PART III
Provisions on Benefits

Article 11
Totalization of Periods of Coverage

1. When periods of coverage have been completed under the legislation of the two Contracting States, the agency of each Contracting State shall, in determining eligibility for benefits under the legislation which it applies, take into account, if necessary, periods of coverage under the legislation of the other Contracting State, provided that such periods of coverage do not overlap with periods creditable under its legislation.

2. If a person is not eligible for a benefit on the basis of the periods of coverage under the legislation of the Contracting States, totalized as provided in previous paragraph of this Article, the eligibility of that person for that benefit shall be determined by totalizing these periods and periods of coverage accumulated under the legislation of a third State with which both Contracting States are bound by social security instruments which provide for the totalization of periods.

Article 12
Calculation of Benefits

1. If, under the legislation of one Contracting State, the conditions for entitlement to benefits are satisfied without taking into account periods of coverage completed under the legislation of the other Contracting State, the agency of the first Contracting State shall determine the benefits:
 - (a) on the basis of the periods of coverage completed exclusively under its legislation; and
 - (b) according to the rules provided by paragraph 2, with the exception when the result of this calculation is equal to or lower than the result of the calculation under subparagraph (a).

2. If, under the legislation of one Contracting State, the right to benefits can be acquired only with regard to periods of coverage completed under the legislation of the other Contracting State, then the agency of the first Contracting State shall take into account periods of coverage completed according to the legislation of the other Contracting State and:

- (a) calculate the theoretical amount of the benefit which could have been claimed provided that all periods of coverage had been completed under its legislation; and
- (b) then - on the basis of the theoretical amount calculated in accordance with subparagraph (a) - determine the amount of the benefit payable by applying the ratio of the duration of the periods of coverage completed under its legislation to the total periods of coverage.

In order to determine the basis for calculation of the benefit, the agency shall take into account only income earned during the periods of coverage completed under the legislation which it applies. The agency of the Czech Republic shall consider this income – indexed and averaged according to the Czech legislation – as gained during the periods of coverage that are taken into account for the calculation of the theoretical amount of the benefit.

3. The person concerned shall be entitled to the highest amount calculated in accordance with paragraphs 1 and 2.

Article 13

Special Provisions relating to the Republic of Korea

1. To obtain a disability or survivors benefit, the requirement of the legislation of the Republic of Korea that a person be covered when the insured event occurs shall be considered to have been met if the person is covered for a benefit under the legislation of the Czech Republic during a period in which the insured event occurs according to the legislation of the Republic of Korea.

2. Lump-sum refunds of contributions shall be granted to nationals of the Czech Republic under the same conditions as they are granted to nationals of the Republic of Korea. However, lump-sum refunds shall be paid to nationals of a third State in accordance with the legislation of the Republic of Korea.

Article 14

Special Provisions relating to the Czech Republic

1. A person whose invalidity began before he or she reached age 18 and who has not participated in the insurance scheme of the Czech Republic for the necessary period shall acquire the right to a full invalidity pension only if that person is a permanent resident of the Czech Republic.

2. The Czech competent authority may, in the interest of categories of beneficiaries, limit the application of the provision of Article 6.

PART IV
Miscellaneous Provisions

Article 15
Administrative Arrangement

1. The competent authorities of the Contracting States shall conclude an Administrative Arrangement that sets out the measures necessary for the implementation of this Agreement.

2. The liaison agencies of each Contracting State shall be designated in the Administrative Arrangement.

Article 16
Exchange of Information and Mutual Assistance

1. The competent authorities and agencies of the Contracting States shall, within the scope of their respective authorities:

- (a) communicate to each other, to the extent permitted by their respective legislations, any information necessary for the application of this Agreement;
- (b) assist each other with regard to the determination of entitlement to, or payment of, any benefit under this Agreement, or the legislation to which this Agreement applies; and
- (c) communicate to each other, as soon as possible, information concerning the measures taken by them for the application of this Agreement and of any changes in their respective legislations which may affect the application of this Agreement.

2. The assistance referred to in sub-paragraph 1 (b) of this Article shall be provided free of charge, subject to any exceptions to be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States in the Administrative Arrangement concluded pursuant to paragraph 1 of Article 15.

Article 17
Confidentiality of Exchanged Information

Information about an individual which is transmitted in accordance with this Agreement to that Contracting State by the other Contracting State shall be used exclusively for purposes of implementing this Agreement. Without prejudice to previous sentence such information received by a Contracting State shall be governed by the national laws and regulations of that Contracting State for the protection of privacy and confidentiality of personal data.

Article 18
Exemption of Fees and Certification of Documents

1. Where the legislation of one Contracting State provides that any document which is submitted to the competent authority or agency of that Contracting State shall be exempted, wholly or partly, from fees or charges, including consular and administrative fees, the exemption shall also apply to corresponding documents which are submitted to the competent authority or agency of the other Contracting State in the application of this Agreement.

2. Documents and certificates which are presented for purposes of this Agreement shall be exempted from requirements for authentication by diplomatic or consular authorities.

3. Copies of documents which are certified as true and exact copies by an agency of one Contracting State shall be accepted as true and exact copies by an agency of the other Contracting State, without further certification.

Article 19
Language of Communication

1. An application or document may not be rejected by a competent authority or agency of one Contracting State solely because it is in an official language of the other Contracting State or in English.

2. The competent authorities and agencies of the Contracting States may correspond directly with one another as well as with any person, wherever that person may reside, whenever it is necessary to do so for the application of this Agreement or the legislation to which this Agreement applies. The correspondence may be made in any official language of either Contracting State or in English.

Article 20
Application for Benefits

1. A written application for benefits filed with an agency of one Contracting State shall be considered as an application under the legislation of the other Contracting State if the applicant:
 - (a) requests that it be considered as an application under the legislation of the other Contracting State; or
 - (b) provides information indicating that periods of coverage have been completed under the legislation of the other Contracting State.
2. An applicant may request that an application filed with an agency of one Contracting State not be considered an application for benefits under the legislation of the other Contracting State or that it be effective on a different date in the other Contracting State within the limitations of and in conformity with the legislation of the other Contracting State.
3. The provisions of Part III of this Agreement shall apply only to an application for benefits which is filed on or after the date this Agreement enters into force.

Article 21
Appeals

A written appeal of a determination made by an agency of one Contracting State may be validly filed with an agency of either Contracting State. The appeal shall be decided according to the procedure and legislation of the Contracting State whose decision is being appealed.

Article 22
Transmission of Claims, Notices or Written Appeals

1. In any case to which the provisions of Articles 20 and 21 of this Agreement apply, the agency to which the claim, notice, or written appeal has been submitted shall indicate the date of receipt on the document and transmit it without delay to the liaison agency of the other Contracting State.
2. Any claim, notice, or written appeal which, under the laws of one Contracting State, must have been filed within a prescribed period with an agency of that

Contracting State, but which is instead filed within the same period with an agency of the other Contracting State, shall be considered to have been filed on time.

Article 23

Payment of Benefits

1. Payments into the other Contracting State arising from this Agreement shall be effected in freely convertible currency.
2. In the event that a Contracting State imposes currency controls or other similar measures that restrict payments, remittance or transfers of funds or financial instruments to persons who are outside the Contracting State, it shall, without delay, take appropriate measures to ensure the payment of any amount that must be paid in accordance with this Agreement.

Article 24

Resolution of Disagreements

1. Differences and disputes which may arise in implementing this Agreement shall be settled by agreement of the competent authorities of the Contracting States.
2. If agreement cannot be reached in accordance with the preceding paragraph, the dispute shall be settled by negotiations between the Contracting States.

Part V

Transitional and Final Provisions

Article 25

Transitional Provisions

1. This Agreement shall not establish any right to a benefit for any period before the date of the entry into force of this Agreement.
2. Subject to paragraph 1 of this Article, in determining the right to a benefit under this Agreement any period of coverage completed before the date of entry into force of this Agreement, and any other relevant events that occurred before that date, shall be taken into consideration.

3. Determinations concerning entitlement to benefits which were made before the entry into force of this Agreement shall not affect rights arising under it.

4. Benefits determined before the entry into force of this Agreement may be newly determined upon application if a change in such benefits results solely from the provisions of this Agreement.

5. In applying Article 8 in case of persons who were detached to a Contracting State prior to the date of entry into force of this Agreement, the periods of employment referred to in that Article shall be considered to begin on the date of entry into force of this Agreement.

Article 26

Time limits

For rights which have been applied on the grounds of previous occurrences according to Article 25, the time limits for application as well as the limitation periods according to the legislation of each Contracting State start, at the earliest, from the date on which this Agreement enters into force.

Article 27

Ratification and Entry into Force

1. This Agreement is subject to ratification.

2. This Agreement shall enter into force on the first day of the month following the month in which the Contracting States inform each other by written notification that all necessary statutory and constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

Article 28

Duration and Termination of the Agreement

1. This Agreement shall remain in force without any limitation on its duration.

2. This Agreement may be terminated by either Contracting State giving written notice of its termination to the other Contracting State. In the event that the

Agreement is terminated, it shall remain in force until the expiration of one calendar year following the year in which written notice of its termination is delivered by one of the Contracting States to the other Contracting State.

3. If this Agreement is terminated, rights regarding entitlement to or payment of benefits acquired under it shall be retained. The Contracting States shall make arrangements to deal with rights in the process of being acquired.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at *Prague* on *December 14 2007*, in duplicate, in the Czech, Korean and English languages, all texts being equally authentic.

In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Czech Republic

Petr Nečas

For the Republic of Korea

Cho Seong-yong